

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/342/2019/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

272/2019. (X. 29.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2019. augusztus 22-én előterjesztett **panaszát** a 2019. október 29-én megtartott zárt ülésén

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – a P. város Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedés nem történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2019. július 24-én történt rendőri intézkedés (közlekedésrendészeti intézkedés, igazoltatás, előállítás), annak időtartama, a felvételt készítés megtiltása, továbbá a rendőri intézkedés (az azonosításra vonatkozó kötelezettség) elmulasztása, és a rendőri hangnem és bánásmód miatt 2019. augusztus 22-én, postai úton terjesztette elő panaszát a Testülethez.

I.

1) A panaszos előadta, hogy 2019. július 24-én P. városban közlekedett személygépkocsival, amikor 21 óra 35 perc körül rendőrök állították meg a D. utca *. szám előtt. Igazolásra hívták fel, aminek eleget tett, és az érvényes okmányokat felmutatta.

A rendőrök ezt követően megállapították, hogy a gépkocsi forgalmi rendszámának formátuma nem megfelelő. A panaszos gépkocsiján egy holland ideiglenes rendszám szerepel, amire a rendőrök úgy reagáltak: „láttunk már sok mindent”, a forgalmi engedélyre és a biztosítási papírra

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

pedig azt mondták, „ilyet mi is tudunk nyomtatni”. Ezt követően a rendőrök telefonálgatni kezdtek, majd pedig az internetről mutattak képeket, és azt mondták, hogy nem található ilyen formátumú rendszám.

A rendőrök másfél órát várazkodtatták a panaszt a helyszínen, akkor érkeztek meg a bűnügyi helyszínelők, akik nevettek a rendszámtábla láttán, és – az okmányok szemrevételezése nélkül – azt állapították meg, hogy a panaszos biztosan „rajzolta” azt.

A panaszos sérelmezi, hogy sem az elsőként intézkedő rendőrök, sem a helyszínelők nem tettek eleget az azonosításra vonatkozó kötelezettségüknek. Panaszolja továbbá azt is, hogy videofelvételt akart készíteni a rendőri intézkedésről, azonban a négy rendőr körbeállta őt megfélemlítő módon és így megakadályozták őt ebben.

2) A panaszt előállították a rendőrségre. A rendőrség épületében egy nyomozó, aki a meghallgatását végezte, drogosnak nevezte őt anélkül azonban, hogy drogtesztet végzett volna, így a panaszos azt feltételezi, hogy a hollandiai munkavállalása miatt mondta ezt a rendőr. A panaszos kérte ezt a rendőrt is, hogy mutakozzon be, aki azonban annak nem tett eleget, hanem csak a panaszos lakcímét ismételte, fenyegető módon. Az irodában ekkor még hat vagy hét rendőr tartózkodott.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében további felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) A panaszossal szemben a P. város Rendőrkapitányság a panaszossal szemben a helyszínen a P. város Rendőrkapitányság U. városi Rendőrség rendőrei: két r. főtörzsőrmester körzeti megbízott (B. Cs., Zs. I.), továbbá a P. város Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Helyszínelő Alosztály r. főtörzsőrmester nyomozója (P. J.) és a Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Technikai Osztály r. zászlós bűnügyi technikusa (N. F.) fogatosította az intézkedést. A P. város Rendőrkapitányság épületében a Vizsgálati Osztály c. r. alezredes kiemelt főnyomozója (T. N. M.) hajtott végre a panaszossal szemben nyomozási cselekményeket.

2) A panaszolt rendőri intézkedéssel összefüggésben a rendőrség továbbította a panaszos elfogásával kapcsolatos dokumentumokat.

a) A panaszos elfogásának végrehajtásáról szóló jelentés azt tartalmazza, hogy a rendőrök 2019. július 24-én szolgálatuk teljesítése során – az elrendelt fokozott ellenőrzés keretein belül – P. városban, a D. utca *. szám előtt ellenőrzés alá vonták a panaszt és az általa vezetett, saját tulajdonát képező holland felségjelzésű, ideiglenes forgalmi rendszámmal ellátott személygépkocsit. A panaszos a megállítása előtt az A. utca irányából a J. M. utca irányába közlekedett.

A panaszos az igazoltatás során kérésre átadta személyazonosító igazolványát, lakcímkártyáját, vezetői engedélyét, az általa vezetett gépjármű forgalmi engedélyét, annak adásvételi szerződését, valamint a kötelező felelősségbiztosítás befizetését igazoló csekkszelvényt.

Az intézkedés során a személygépkocsira felszerelt holland ideiglenes hatósági jelzések meghamisítottak tűntek, mivel műanyag lapra rajzolták fel a karaktereket alkoholos filctollal, a hátsó rendszámtábláról hiányzott az érvényesítő címke, továbbá a biztosítási címke sem volt kitöltve a rendszámon. A tapasztaltakat a rendőrök jelentették a HALO csoportvezetőjének, aki a helyszínre irányította a szemlebizottságot.

A szemlebizottság 22 óra 15 perckor érkezett a helyszínre. A rendőrök tájékoztatták a bizottság vezetőjét a történetekről, aki a fentiek alapján elmondta, hogy megvalósul a rendszám tekintetében a bűncselekmény (a baleseti helyszínelő elmondása alapján is megvalósul a rendszám tekintetében a bűncselekmény).

Ezt követően a rendőrök a helyszínen elfogták és a szemle lefolytatását követően előállították a panaszost a P. város Rendőrkapitányságra. Az adminisztráció elkészítését követően, 23 óra 50 perckor őt sérülés- és panaszmentesen átadták a HALO csoportvezetőjének. A rendőrök az előállítás időtartamáról szóló igazolást részére átadták, panasztételi lehetőségeiről tájékoztatták. A panaszost, illetve a gépjárművet a rendszám alapján a körözési rendszerben ellenőrizték, amiben nem szerepeltek. Az egyik r. főtörzsőrmester fogatosította a panaszossal szemben a ruházat-átvizsgálást.

Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés szerint 21 óra 35 perckor a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. §-ának (1) bekezdés 1. fordulata alapján a panaszost igazoltatták, a 31. § (1) bekezdése alapján átvizsgálták, és a 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján (szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követően) elfogták.

A védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 3. §-ának (2) bekezdése és a nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet 31. §-ának (1) bekezdése alapján 2019. július 24-én 22 óra 30 perckor megtörtént. Az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése alapján a panaszosnak az előállítás okáról a tájékoztatót és az előállítás idejéről szóló igazolást kiadták.

b) Az előállítás végrehajtásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint a panaszos igazoltatása, a személy átvizsgálása és elfogása jogszerű, szakszerű és arányos volt. A meghallgatást a szolgálatparancsnok végezte, a panaszosnak panasa nem volt.

c) Az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint – amely egyéb mellett a Testület elérhetőségét és a panasz benyújtásának határidejére vonatkozó tájékoztatást is tartalmazza – a panaszossal szemben az Rtv. 33. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján személyi szabadságot korlátozó intézkedést fogatosítottak a P. város Rendőrkapitányság épületében. Kezdeté 2019. július 24. 21 óra 35 perc, vége 23 óra 50 perc. A panaszosnak a személyi szabadság korlátozásának időtartama alatt sérülése és panasa nem keletkezett. Az igazolás egy példányának átvételét a panaszos aláírásával elismerte.

d) A „Nyilatkozat” megnevezésű – és a panaszos által aláírt – dokumentum azt tartalmazza, hogy a panaszos a jogorvoslati jogairól szóló tájékoztatást az Rtv. 92-93. §-ai alapján megkapta, a vele szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel / kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban panasszal nem élt, az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése alapján az előállítás okáról, annak várható időtartamáról a tájékoztatást szóban, a részére kiállított, az előállítás időtartamáról szóló igazolást átvette. A panaszos továbbá élelmezést nem kért,

betegségben, nem szenved, sérülése a rendőri intézkedés során nem keletkezett, orvosi ellátásban nem részesült.

3) A panaszossal szemben a helyszínen intézkedő körzeti megbízottak aznapi jelentése azt tartalmazza, hogy 2019. július 24-én 21 óra 35 perckor – az elrendelt fokozott ellenőrzés keretén belül – közúti közlekedési ellenőrzés alá vonták a panaszost és az általa vezetett, holland fennhatóságú gépkocsit, valamint a járműben utasként tartózkodó két férfit.

A panaszos rendőri felszólításra átadta a vezetői engedélyét, lakcímkártyáját, a járműről szóló adásvételi szerződését, egy nemzetközi ideiglenes biztosítást, illetve egy regisztrációs kártyát, amiről úgy nyilatkozott, hogy az a jármű forgalmi engedélye, és egy műszaki adatlapot.

Az utasok átadták személyazonosító okmányukat.

Az iratok alapján a személyeket és a járművet a körözésben ellenőrizték, abban nem szerepeltek. A panaszos továbbá járművezetéstől eltiltva nem volt, a jármű alvázszáma megegyezik az iratokban szereplővel.

Az autó átvizsgálása során a rendőrök figyelmesek lettek a szokatlan hatósági jelzésekre, amelyek fehér színű, műanyaghatású anyagból voltak; a karakterek fekete filctollal voltak megrajzolva, és kiszínezve. Egymástól eltérő távolságra és magasságban, valamint semmilyen érvényesítő matrica nem volt rajta.

A rendszámokkal kapcsolatban a rendőrök nyilatkoztatták a panaszost, aki elmondta, hogy az eredetieket a holland hatóság elvette tőle, és helyette kiállítottak kézzel egy ideiglenest, amivel el tudja hozni a járművet Magyarországra, hogy itt forgalomba helyezhesse. Minden iratot, amit kapott átadott a rendőröknek. Azt is elmondta, hogy meg volt győződve arról, hogy azok érvényesek, így azzal szabályosan közlekedik. Egy alkalommal Hollandiában megállították a rendőrök, de ők sem mondták neki, hogy azzal probléma lenne.

Attól függetlenül, hogy a panaszos azt állította, hogy a holland hatóságok állították ki neki az ideiglenes rendszám táblát, gyanús volt a rendőröknek, hogy azt kézzel, egy műanyagra készítették, valamint az iratokból sem derül ki, hogy annak olyannak kellene lennie.

Ezt követően a rendőrök „adatot gyűjtöttek kollégáktól, balesethelyszínelőtől, nyomozóktól és az internetről, hogy valós lehet-e” a panaszos elmondása. A beszerzett információk alapján a holland ideiglenes hatósági jelzés is fém alapú, fehér színű, ami fényvisszaverő anyaggal ellátott. A karakterek ütve vannak, nem rajzolva, a betűket és számokat elválasztják egymástól egy vonallal, illetve két érvényesítő matrica is van rajta.

Akkor adnak ki ilyen hatósági jelzést, úgynevezett export eljárás során, ha a járművet másik országba viszik és ott újra forgalomba helyezik, mivel az eredetét megsemmisítik, és ott a járművet végleg kivonják a forgalomból. Ilyen rendszám kiállításához szükséges, hogy a járművön érvényes műszaki vizsga legyen, illetve ideiglenes, 14 napos biztosítással rendelkezzen. Ezen iratokkal a jármű rendelkezett. A műszaki vizsga 2020. május 22. napjáig érvényes, a biztosítás pedig az adásvétel napjától, azaz 2019. július 10-étől július 24-éig.

A járművön lévő hatósági jelzés teljesen más volt: fekete filccel voltak rajzolva, nem voltak a karakterek elválasztva egymástól és nem volt rajta érvényesítő címke. Egy matrica volt rajta, ami a biztosítást igazolta, azonban az nem volt kitöltve.

A balesethelyszínelő és a HALO csoportvezetője szerint is a fentiek miatt a panaszos bűncselekmény elkövetésével volt gyanúsítható.

A másik két személy azt mondta, ők csak „potyautasok”, a barátjuk felvette őket egy körre. Mivel az intézkedés szempontjából irreleváns személyek, ezért elküldték őket a helyszínről.

Ezt követően a panaszossal közölték, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható, a járművel a továbbiakban nem közlekedhet. Érkezni fognak nyomozók a helyszínre, utána pedig előállítják a P. város Rendőrkapitányságra.

A panaszos a rendőrök által elmondottakat csak részben értette meg, a közlés felháborodást váltott ki belőle. Elmondta, hogy mindig is jogkövető állampolgár volt, került a bajt. Most is szabályosan járt el, csak a rendőrség nem ért hozzá. És vitatkozik a rendőrökkel: higgyék el neki, hogy a holland hatóság állította ki a rendszámokat, és az ellenőrzés során is mindent rendben találtak. Véleménye szerint nem korrekt az eljárás, mert elkönnyelték bűnözőnek.

22 óra 15 perckor a szemlebizottság kiérkezett a helyszínre, amit átadtak nekik a rendőrök.

A panaszos az intézkedés alatt folyamatosan a maga igazát hajtogatta, végig sem hallgatta, amit közben a nyomozók és a körzeti megbízottak neki mondtak. Többször beszélt az édesanyjával telefonon. Mikor végre lehiggadt volna egy kicsit, az édesanyja felhergelte. Arra buzdította, hogy az intézkedésről és az intézkedőkről készítsen videofelvételt. Ne foglalkozzon azzal, amit a rendőrök mondanak neki, mert jogszerűtlenül járnak el.

Ennek megfelelően a panaszos a telefonjával elkezdett videofelvételt készíteni a rendőrökről (a szemlebizottságról is), ezért többször, nyomatékosan felhívták a figyelmét arra, hogy egyikük sem adott engedélyt és tájékoztatták, hogy amennyiben a tudtuk és beleegyezésük nélkül azok felkerülnek a világhálóra, az esetben jogi lépéseket fognak tenni. Ezt követően elrakta a telefont.

A panaszos többször megkérdezte, mi lesz az eljárást menete. A nyomozók megpróbálták neki elmagyarázni, de végig sem hallgatta őket, a szavukba vágott, folyton kijavította őket, mondván, hogy a hatósági jelzés valós, és a rendőrség nem tudja a jogszabályokat. Értelmetlenül rángatják be őt egész éjszakára, és helyezik el a fogdán, pedig ilyenről szó sem volt. Nem figyelt a tájékoztatásokra és jogi felvilágosításokra. Amíg a nyomozó a tabletre vitte fel az adatokat, addig a büntügyi technikus próbált beszélgetni a panaszossal, hogy megnyugodjon. Kérdezte tőle, hogy mit csinált Hollandiában, milyen az élet arra. Szóba került a sztereotípiákból a legálisként elterjedt kábítószer fogyasztás. A rendőr megkérdezte tőle, hogy ő is kipróbálta-e, amíg ott dolgozott, mivel úgy hallotta, hogy ott nagyon sokan fogyasztanak kábítószeret. (A beszélgetés hangsúlyából, tartalmából a körzeti megbízottak arra következtettek, hogy kollégájuk arra volt kíváncsi, van-e valóság alapja a sok szóbeszédnek Hollandiával kapcsolatban.)

A panaszos ezt gyanúsításnak vette, és kiabálni kezdett, hogy vigyék el drogtesztre, illetve ha kell, akkor darabokra szedi az autót, hogy át lehessen vizsgálni bizonyos szerek után. Az állította, hogy „drogos köcsögnek” nevezték a rendőrök, holott ilyesmi nem hangzott el. Nem is volt jele,

hogy fogyasztott volna kábító hatású szert; az alkohol szondás vizsgálat eredménye is negatív lett.

A szemle vége felé a helyszínre érkeztek a panaszos szülei és a bátyja is, aki már úgy szállt ki a gépjárművükből, hogy videofelvételt készített.

A szülők ugyanazokat mondták el, mint a panaszos: a gépjármű papírjai rendben vannak, a biztosítása is éjfélig érvényes, nincs semmi okuk a rendőröknek a fiukat „letartóztatni”, ezért érte jöttek, hogy hazavigyék. Szerintük nem is fontos most azonnal meghallgatni, ha mégis beviszik a rendőrkapitányságra, akkor ők is jönnek a rendőrautóval. Folyamatosan az ügyvédjükkel fenyegetőztek, hogy „lesz ennek még következménye”, és mindenkit, mindenhol bepanaszolnak. A rendőrök tájékoztatták a panaszos szüleit az eljárás menetéről, valamint a szükséges jogi felvilágosítást megkapták.

Ezt követően a panaszost előállították a P. város Rendőrkapitányságra, ahol a szükséges iratok elkészítését követően sérülésmentesen átadták a csoportvezetőnek.

A panaszos az igazoláson – a szolgálatparancsnok előtt – úgy nyilatkozott, hogy panasza nincs az intézkedés ellen, a kihallgatása során azonban többször azt mondta, hogy majd később az ügyvédje segítségével panaszt fog tenni az ügyészségen.

A rendőrök a külföldi dokumentumokat lemásolták. A történeteket a Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenységirányítási Központnak jelentették.

4) A P. város Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának r. főtörzsőrmester nyomozója és a Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Technikai Osztály r. zászlós bűnügyi technikusa a szemle megtartásáról szóló jegyzőkönyv tanúsága szerint 2019. július 24-én 22 óra 5 perckor érkeztek a helyszínre. A szemlét 22 óra 48 perckor fejezték be. A körzeti megbízott 21 óra 35 perctől 22 óra 48 percig biztosította a helyszínt.

A jegyzőkönyv azt tartalmazza, hogy a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 347. §-ába ütköző, az egyedi azonosító jellel visszaélés bűncselekménye miatt tartottak helyszíni szemlét – a Be. 207. §-ának (1) bekezdése alapján. A szemle végrehajtására a Be. 348. §-ának (3) bekezdése alapján, a felderítés során került sor, a Be. 268. §-ának (1) bekezdés a) pontja szerint, halaszthatatlan nyomozati cselekményként.

Előzményként feltüntették a jegyzőkönyvben, hogy a rendőri jelentés alapján eljárás indul ismeretlen tettes ellen, aki 2019. július 24-én 21 óra 35 perckor a P. város D. utca *. szám előtt közlekedett gépkocsival, és az intézkedés során megállapították, hogy a gépkocsira felhelyezett rendszámtáblák kézzel, filctollal színezve készültek. Emiatt bűncselekmény gyanúja merült fel.

A leírás rovatban – egyebek mellett – az szerepel, hogy „elől műanyagból készült, kézzel kivágott, filctollal megrajzolt műanyag rendszám szerű tábla található”, illetve „a hátsó rendszámtábla keretben található. Fehér alapon fekete színű alkoholos filccel készült műanyag tábla”, továbbá a rendszám ... betűket tartalmaz és a kettes szám és az N között zöld színű biztosítást jelző matrica található. A matrica kerek és fehér betűk találhatók benne.” A forgalmi rendszámokat bűnjelként lefoglalták.

5) A P. város Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Helyszínelő Alosztály r. főtörzsőrmester nyomozója a rendőri intézkedés napján feljegyzést készített annak részleteiről.

A nyomozó és a bűnügyi technikus 2019. július 24-én 22 óra 5 perckor utasításra megjelentek a kérdéses helyszínen, mivel a két körzeti megbízott bejelentést tett arról, hogy intézkedés alá vonták a panaszost, és annak során megállapítást nyert, hogy a gépkocsi forgalmi rendszáma feltehetően hamis. Mivel a járőr megállapította, hogy a két forgalmi rendszám fehér színű, jelzés nélküli, vékony műanyag lap, amelyen fekete színű filctollal, kerettel nem rendelkező, szabálytalan satírozott, betűformák vannak.

Tekintettel arra, hogy az intézkedő körzeti megbízottak felvették a kapcsolatot a baleseti helyszínelőkkel és az interneten lekérték a holland hatóságok által kiadott ideiglenes és állandó forgalmi rendszámokat, majd megállapították, hogy a gépkocsi hatósági jelzései azok egyik kritériumának sem felelnek meg, ezért megjelentek a helyszínen.

A helyszíni szemle során megállapították, hogy a gépkocsin lévő hatósági jelzések eltérnek a holland hatóságok által előírt és kiadott hatósági jelzésektől. Erre tekintettel helyszíni szemlét folytattak le, annak keretében lefoglalták azokat.

A helyszíni szemlét megelőzően az intézkedő körzeti megbízottak tájékoztatást adtak a szemlebizottságnak, miközben a panaszos folyamatosan arrogánsan viselkedett, nehezményezte az intézkedést. A r. főtörzsőrmester tájékoztatta őt a helyszíni szemle tényéről és annak céljáról, aki azt tudomásul vette. Az intézkedés során ugyanakkor folyamatosan telefonált és felvételeket készített. A r. főtörzsőrmester több alkalommal felhívta figyelmét arra, hogy sem ő, sem kollegái nem járultak hozzá, hogy video- vagy hangfelvételt készítsen és mivel erről nem tájékoztatta őket a panaszos, ezért felszólította, hogy ezzel hagyjon fel és törölje a felvételeket, ellenkező esetben bírósághoz fognak fordulni. Ezt követően a panaszos a telefonját kikapcsolta.

A szemle során a panaszos folyamatosan akadályozta annak foganatosítását, hol a technikussal, hol pedig a körzeti megbízottal vitatkozott, hangoskodott. A körzeti megbízottak és a bűnügyi technikus kulturáltan rendezte viselkedését, több alkalommal is felhívták figyelmét arra, hogy disztingváljon, és viselkedjen együttműködően. Továbbiak során a panaszos egy alkalommal kérdést intézett a bűnügyi technikushoz, aki válaszolt (a rendszámok bűncselekmény tárgyát képezik, azokat lefoglalják). A panaszos azonban továbbra is arrogánsan viselkedett, illetőleg telefonált és felvételeket készített. A szemle befejezésekor a panaszos nem élt panasszal a lefoglalás ellen, a szemle jegyzőkönyvet a helyszínen aláírta.

Később a helyszínre érkeztek a panaszos szülei és testvére, akik szintén arrogánsan léptek fel, és szintén video- és hangfelvételeket készítettek. A r. főtörzsőrmester felhívta figyelmüket, akik ezt követően a felvételeket törölték, de azzal fenyegetőztek, hogy ügyvéd útján panaszt fognak tenni az intézkedés ellen, és az ellen, hogy „a gyermeküket letartóztatják, pedig ő nem is bűnöző”.

Ezek miatt a r. főtörzsőrmester ezen körülmények miatt mindenkit tájékoztatott jogairól és lehetőségeiről, és a szemlét befejezését követően a helyszínt elhagyta.

6) A panaszossal szemben intézkedő rendőrök a Testület felvilágosítás-kérése alapján utólag jelentést készítettek.

a) A P. város Rendőrkapitányság U. városi Rendőrőrs helyszínen intézkedő egyik r. főtörzsőrmester körzeti megbízottja utólagos jelentésében az alábbiak szerint nyilatkozott.

2019. július 24-én éjszaka (18 óra 30 perctől 6 óra 30 percig) szolgálatot látott el, amikor is 21 óra 35 perckor a 29000/2797-13/2019 ált. számon elrendelt fokozott ellenőrzés keretein belül, saját észlelés alapján igazoltatta a panaszost.

Az intézkedés megkezdése előtt normális hangnemben, a napszaknak megfelelően köszönt, tisztelgett, közölte nevét, jelvéyszámát, szolgálati helyét, valamint az intézkedés tényét és célját: az illegális migrációval összefüggésben, az embercsempészek felkutatása és elfogása végett fogatosítanak rendőri intézkedést. Ezt követően igazolásra szólította fel a panaszost.

A rendőr a szolgálatot szolgálati egyenruhában hajtotta végre, azon jól látható módon kinn volt a neve, a jelvéyszáma, a rendfokozata és a jelvénye.

Az intézkedés során az egyedi azonosító jel meghamisítása bűncselekményének gyanúja merült fel a holland rendszámok tekintetében, ezért a r. főtörzsőrmester egyeztetett a baleseti helyszínelővel, majd pedig a HALO csoportvezetővel. Egy szemlebizottság érkezett a helyszínre, akik a szemle lefolytatása keretében lefoglalták a hatósági jelzéseket. Ezt követően pedig a panaszos előállítására és meghallgatására vált szükségessé.

Az intézkedés során normális hangnemben, törvénytisztelő módon intézkedett a rendőr a panaszossal szemben; sem verbálisán, sem tettleg nem bántalmazta őt, és olyat sem hallott, hogy a helyszínen tartózkodó, illetve a rendőrkapitányság épületében lévő rendőrök ilyet tettek.

A r. főtörzsőrmester a helyszínen mondta a panaszosnak, azt, hogy „láttunk már sok mindent”, illetve, hogy „ilyet mi is tudunk rajzolni” (nem nyomtatni). A több mint 10 éves szolgálat viszonyából kifolyólag látott már sok mindent, és akinek van egy kis kreativitása, egy műanyag lapra alkoholos filccel tud rajzolni ugyanilyen karaktereket. A rendőr azt azonban a többi rendőrtől sem hallotta, hogy meggyanúsították a panaszost azzal, hogy a rendszámot ő rajzolta. Az intézkedés során több rendőr is közölte vele, hogy bűncselekmény gyanúja merült fel a rendszámok tekintetében és szakértő fogja megállapítani, hogy hamis-e.

A kábítószer fogyasztás és a birtoklás nem merült fel a panaszosnál, ezért annak vizsgálatára nem intézkedett a r. főtörzsőrmester.

A P. város Rendőrkapitányságon a nyomozóktól külön irodában voltak a másik r. főtörzsőrmesterrel, így a kihallgatás előtt, annak során, és utána sem voltak abban az irodában, ahol a nyomozók tartózkodtak, így nincs tudomása arról, hogy ott mi hangzott el, ki nevezte a panaszost drogosnak.

b) A P. város Rendőrkapitányság U. városi Rendőrőrs helyszínen intézkedő másik r. főtörzsőrmester körzeti megbízottjának utólagos jelentése a szolgálati fellépés módja, az intézkedés oka és célja közlése, a hangnem tekintetében megegyezik az Állásfoglalás II. rész 6) a) pontjában ismertetett jelentéssel.

Azt a többlet információt tartalmazza ugyanakkor a dokumentum, hogy a járőrlap eligazító részén is szerepelt, illetve a központi szolgálatparancsnok az esti eligazítás során is elmondta, hogy

kiemelt figyelmet kell fordítani a külföldi hatósági jelzéssel ellátott autókra, az embercsempészek felkutatása és elfogása érdekében. A r. főtörzsőrmester továbbá úgy nyilatkozott, hogy amennyire lehetett, csak az intézkedésre vonatkozóan kommunikált a panaszossal, holott ő elég sok mindenről beszélt, illetve kérdezett, ami nem tartozott oda. Nem mondott a rendőr olyat, hogy „láttunk már sok mindent”, illetve azt sem, hogy „ilyet mi is tudunk nyomtatni”, csupán annyi hangzott el, hogy azokat rajzolták. Mindegyik rendőr a helyszínen több alkalommal próbálta a panaszost tájékoztatni az eljárás menetéről, annak okáról, amivel ő egyáltalán nem foglalkozott. Csak a maga igazát, az intézkedés jogtalanságát hangoztatta folyamatosan, ezeket az szakította meg, amikor az édesanyjával telefonált.

A r. főtörzsőrmester a szemle idején végig a panaszos mellett állt, nem hallotta azt, hogy bármelyik nyomozó „drogosnak” nevezte. Az egyik nyomozó leállt vele beszélgetni, hogy megnyugodjon, lássa, hogy normálisan állnak hozzá és az ügyéhez. Beszélgettek a lakhelyéről, Hollandiáról, a munkájáról, arról, hogy mit szeretett volna tanulni korábban, és mit szeretne kezdeni az életével később. Hollandiáról, rendőr vagy nem rendőr, minden embernek beugrik a sztereotípiák, a legális kábítószer fogyasztás. Ennyiben érintették a témát. A beszélgetés közben arra lett a rendőr figyelmes, hogy a panaszos kikel magából és azt üvöltözi, hogy szétszedi darabokra az autóját, hogy azzal bizonyítsa: nincs nála kábítószer. Semmilyen jel vagy körülmény nem utalt arra, hogy bárminemű kábítószer vagy alkoholt fogyasztott, ezért nem is foganatosítottak vele szemben intézkedést.

A r. főtörzsőrmester a rendőrség épületében a fszt. 23-as számú irodában készítette el a szükséges iratokat. Az irodában a másik körzeti megbízott és a panaszos tartózkodott. Oda nem jöttek be nyomozók, és senki nem lépett fel vele szemben fenyegető hangnemben. A szükséges iratok elkészítését követően átadták a 20-as számú irodába, ahol kihallgatták. Mivel ott volt a nyomtató és egyéb eszközök, amik a rendőr számára szükségesek voltak, a kihallgatás ideje alatt párszor bement oda, de akkor sem tapasztalt fenyegető fellépést egyik rendőr részéről sem.

A r. főtörzsőrmester arra vonatkozóan nem tudott nyilatkozni, hogy ki nem azonosította magát a panaszos kérésére, vele szemben nem volt ilyen irányú jelzés.

A rendőr továbbá úgy nyilatkozott, hogy a panaszos az előállítást elbíráló parancsnok előtt is úgy nyilatkozott, hogy nincs panasz az intézkedő rendőrökkel szemben.

c) A P. város Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Helyszínelő Alosztály r. főtörzsőrmester nyomozójának a Testület felvilágosítás-kérése alapján készített feljegyzése a rendőri intézkedés napján készített feljegyzéshez [Állásfoglalás II. rész 5) pont] képest az alábbi többlet adatokat tartalmazza.

Az intézkedés megkezdése előtt a napszaknak megfelelően köszönt a panaszosnak, közölte rendfokozatát, jelvéyszámát és az intézkedés okát. A szemlén résztvevő panaszost tájékoztatta az intézkedés okáról, annak pontos menetéről, illetve jogairól, aki a tájékoztatást megértette, azonban azzal nem értett egyet. A nyomozó közölte azt is, hogy a gépjárművének rendszámait szemle keretén belül lefoglalják, így a gépkocsival tovább közlekedni nem lehet.

A panaszos elismerte a helyszínen, hogy a rendszámokat ő készítette saját kezűleg, azt is elmondta, hogy a műanyag lap sarkait lekerekítette, hogy az a rendszámtartóba beleférjen, illetőleg a betűket és a számokat filctollal rajzolta meg.

A nyomozó arra is felhívta a figyelmét, hogy a gépkocsi forgalmi akadályt fog képezni, ha van módja és lehetősége, gondoskodjon annak elszállításáról. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy van autómentős ismerőse és gondoskodni tud a gépkocsi elszállításáról, továbbá kérte, hogy ezt elkezdhesse intézni telefonon. Ennek akadálya nem volt.

A nyomozó és a bűnügyi technikus megkezdték a szemlét, az adatokat vitték fel a tabletre, illetőleg a szemle menetéről és a rögzítendő bűnjelekről kommunikáltak. Ezen idő alatt a panaszos egyre idegesebb és arrogánsabb lett, folyamatosan zavarta a szemlét. (A feljegyzés a panaszos, illetve a rendőrök viselkedése tekintetében megegyezik az elsődleges feljegyzésben foglaltakkal.)

A szemle végeztével a nyomozó tájékoztatta a panaszust, hogy amennyiben a gépkocsit el tudja szállíttatni, akkor azt a helyszínen megvárják, majd a kiemelt főnyomozó utasítására a körzeti megbízottak bűncselekmény gyanúja miatt előállítják. A panaszos egyre csak hergelte magát, és egyre feszültebb lett.

A P. város Rendőrkapitányság épületében a fszt. *. számú irodában hallgatta ki a panaszt gyanúsítottként a c. r. alezredes. A kihallgatás alatt a nyomozó a szemlét rendezte. Az irodában többen is voltak, többen ki-bejártak, az ott elhangzottakra a nyomozó nem emlékszik. Az irodában jelen volt, illetőleg oda bejött és kiment a két körzeti megbízott és a bűnügyi helyszínelő is. A nyomozó jelenlétében senki nem fenyegette meg a panaszt, ő viszont fenyegetőzött azzal, hogy a bűnügyi technikust feljelenti.

A r. főörzsőrmester munkája végeztével az irodát elhagyta, étkezni ment, amikor is a c. r. alezredes az irodába rendelte és utasításba adta, hogy a bűnügyi nyilvántartásba vételen vegyen részt, és biztosítsa annak lefolyását, mivel a panaszos agresszíven, lekezelően viselkedett a bűnügyi technikussal.

A bűnügyi nyilvántartásba vétel során a panaszos folyamatosan hergelte és próbálta bűnügyi technikusba belekötni, azzal fenyegette, hogy sérelmezi minden intézkedését és fel fogja jelenteni, aki azonban a helyszínen és az épületben (a nyomozó jelenlétében) kiválóan kezelte a helyzetet, atrocitás nem történt.

Mind a bűnügyi technikus, mind a nyomozó bemutatkoztak a helyszínen, jelvéyszámukat, beosztásukat közölték, ha a panaszos fel kívánta volna jegyezni, akkor minden lehetősége meg volt erre.

A nyomozó jelenlétében a panaszt nem nevezte senki drogosnak. Az elhangzottakra a rendőr nem emlékszik, csak arra, hogy a panaszos a kommunikációt sérelmezte. A rendőr azonban nem figyelte a többi rendőrrel folytatott kommunikációját.

d) A Megyei Rendőr-főkapitányság r. zászlós bűnügyi technikusának utólagos jelentése az alábbi információkat tartalmazza.

A helyszínre érkezésükkor az intézkedő járőrök tájékoztatást adtak volna, hogy mi történt, azonban erre nem tudott sor kerülni, mert a panaszos folyamatosan közbe vágott, beleszólt a beszélgetésbe. A helyzet megoldása illetve, a panaszos megnyugtatósa miatt bemutatkoztak (közölték nevüket, jelvéyszámukat), elmondták jövetelük célját és azt, hogy a rendelkezésre álló információk szerint a rendszám vélhetően hamis, ezért helyszíni szemlét fognak fogatosítani.

A panaszost szabályszerűen tájékoztatták jogairól és kötelezettségeiről, így arról is, hogy a helyszíni szemlét követően a P. város Rendőrkapitányságra előállítják bűncselekmény gyanújával, majd szabadon bocsátják. A szemle megkezdése előtt idegesen, arrogánsan viselkedett és azt mondta, hogy mindenkit feljelent, mert ő nem bűnöző, és miért nem foglalkoznak inkább azokkal. Érvelt azzal, hogy jogkövető állampolgár, minden szabályt betartott. A rendőrök elmondták, hogy jelen helyzetben kötelességüket teljesítik, nem áll módjukban eltekinteni a helyszíni szemlétől.

A szemle során folyamatosan próbált kamerázni a panaszos a telefonjával oly módon, hogy azzal a helyszíni szemle lefolyását zavarta. A r. zászlós arca elé nyomta a telefont azzal a szándékkal, hogy felvételt készítsen. A rendőrök felhívták a figyelmét, hogy a helyszíni szemle lefolytatását zavarja, és megkérték, hogy tevékenységét fejezze be. Ennek eleget is tett abban a pillanatban.

A panaszos a rendőrök minden igyekezete ellenére sem nyugodott le. Feszült volt, járkált a helyszínen és saját igazát próbálta igazolni oly módon, hogy megkérdőjelezte a jelen lévő rendőrök szakmai hozzáértését.

Ameddig a nyomozó a tabletre rögzítette az adatokat, a r. zászlós próbálta a panaszost nyugtatni. Azt tűnt célravezetőnek, hogy beszélgetést kezdeményez vele, hátha el tudja terelni a figyelmét. Hollandiáról kérdezte és szóba kerültek az ottani törvényes kábító hatású szerek. A panaszos azonban a nyugtató és verbális közeledést félreértette. Még idegesebb lett és azt követelte, hogy vigyék el a rendőr k drogtesztre. A r. zászlós mondta neki, hogy senki sem vélelmezi róla, hogy kábítószerrel fogyasztott, így nem ezzel kapcsolatban folyik eljárás ellene, azonban egyre idegesebb lett. Mivel a r. zászlós úgy látta, hogy nem lehet vele nyugodt hangnemben kommunikálni, mivel mindent támadásnak vesz, ezért a rendőr folytatta a munkáját tovább.

Az eset során sem szóban, sem más módon nem tett a rendőr arra utalást, hogy a panaszos kábítószerrel fogyasztott. Nem nevezte őt „drogosnak”, sem más becsmérő kifejezéssel őt nem illette. Az eljárás során a hatóság részéről nem merült fel arra gyanú, hogy a panaszos kábítószerrel fogyasztott. Egyszerűen ellene irányuló támadásnak vélt minden hatósági közlést és úgy próbálta beállítani a rendőri tevékenységet, mintha őt valóban támadnák.

A P. város Rendőrkapitányságra történő beszállítását követő kihallgatása után a r. zászlós nyilvántartásba vette a panaszost, aki folyamatosan fenyegetőzött, ezért a nyilvántartásba vételkor jelen volt a r. főörzsőrmester nyomozó is. Magát a nyilvántartásba vételt is sérelmezte a panaszos, haragját a r. zászlós ellen irányította. Ekkor tájékoztatta a rendőr, hogy csak a munkáját végzi, de természetesen joga van panaszt tenni.

A rendőr igazolványa a nyakában volt, azt megmutatta neki és ismét bemutatkozott, mint a helyszínelés elején.

A r. zászlós továbbá úgy nyilatkozott, hogy a panaszost az eljárás láthatóan megviselte és haraggal távozott, míg ő a munkáját az előírásoknak megfelelően végezte, objektív maradt és kulturáltan kommunikált vele.

e) A panaszos gyanúsított ki hallgatását végző c. r. alezredes jelentésében az alábbiak szerint nyilatkozott.

A kérdéses napon 20 órától másnap 8 óráig a P. város Rendörkapitányság Vizsgálati Osztályáról mint kiemelt fővizsgáló a Helyszínelő Alosztályon látott el szolgálatot csoportvezetőként. 21 óra után a szolgálatos állományból egy járőr rádión keresztül közölte, hogy ellenőrzés alá vontak egy személygépkocsit, melynek rendszáma nem a jogszabályoknak megfelelő – a gépkocsi forgalmi rendszáma feltehetően hamis, mivel két forgalmi rendszám fehér színű, jelzés nélküli, vékony műanyag lap, melyet fekete színű filctollal írtak meg -, és szemlebizottságot kértek a helyszínre.

Tekintettel arra, hogy bűncselekmény gyanúja merült fel, ezért a c. r. alezredes utasítására a nyomozó és a bűnügyi technikus a helyszínre mentek a hamisított rendszámok lefoglalása céljából. Az ügyben a helyszínen a szemlét elkészítették, majd pedig visszamentek a rendőrség épületébe. A helyszíni szemlét követően a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható panaszost a járőrök az épületbe kísérték.

A c. r. alezredes a panaszossal a 20. számú irodában közölte – azonosításra vonatkozó kötelezettsége teljesítését követően –, hogy gyanúsítottként hallgatja ki a terhére rótt és a Btk. 347. §-ának (1) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő, eltávolítással vagy meghamisítással elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntettének megalapozott gyanúja miatt.

A kihallgatási jegyzőkönyv felvétele közben a rendőr tájékoztatta a panaszost a jogairól, kötelezettségeiről, melyet alátámaszt az a tény is, miszerint a gyanúsítás közlését követően úgy döntött, hogy panasszal él a gyanúsítás ellen.

A kihallgatása során a panaszos viselkedése előzékeny, illedelmes és együttműködő volt a rendőrrel szemben, a kihallgatása zavartalan volt.

A jegyzőkönyvből a c. r. alezredes átadott részére egy példányt, amin egyébként szerepelt a rendőr neve és rendfokozata is (, de sem kihallgatást megelőzően, sem a jegyzőkönyv felvétele alatt és után nem intézett kérdést a rendőr neve, és beosztása újbóli megadása érdekében).

A panaszos kihallgatása csak a gyanúsítással kapcsolatos kérdésekre vonatkozott, nem minősítette a rendőr semmilyen módon a gyanúsításban szereplő rendszám elkészültének minőségét, tényét tekintettel arra, hogy a vallomás tételt megtagadta.

Mind a kihallgatás, mind a jegyzőkönyv felvétele közben a panaszos a rendőrrel szemben megfelelő magatartást tanúsított, a jegyzőkönyv aláírásra megtörtént, sőt a panaszjoga tekintetében közölte a rendőr azt is, hogy az eljárás egy példányát a P. város Járási Ügyészségre küldi meg elbírálás céljából, amit tudomásul vett.

A jegyzőkönyv felvételét követően a panaszos átadta a gépkocsihoz tartozó iratokat, azt a rendőr fénymásolta és a jegyzőkönyvhöz csatolta, majd tájékoztatta arról, hogy az irat részét fogja képezni.

A járőrök, a nyomozó és a technikus közül, hogy a kihallgatás során mikor érkeztek az irodába és mennyi időt töltöttek ott (ahol egyébként a nyomtató is van), a c. r. alezredes nem tudott nyilatkozni, de az biztos, hogy a gyanúsított kihallgatást a többi rendőr nem zavarta meg, más személyek a panaszoshoz kérdést nem intéztek. Sem a kihallgatás során, sem pedig a kihallgatást követően a rendőr előtt a panaszost senki nem nevezte „drogosnak”, és nem emlékszik arra sem,

hogy vele szemben bárki fenyegető hangnemben lépett volna fel vagy többszöri kérésre nem azonosította volna magát

7) A P. város Rendőrkapitányság r. ezredes vezetőjének tájékoztató levele az Állásfoglalás II. rész 2)-6) pontjaiban foglaltakhoz képest az alábbi többlet adatokat tartalmazza.

a) A panaszossal szemben fogatosított rendőri intézkedés jogi alapjaként a r. ezredes hivatkozott az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 1. a. és 10. pontjára. Utalt továbbá a 29000/2797-13/2019.ált. számon, az illegális migrációval kapcsolatban elrendelt fokozott ellenőrzésről szóló határozatra (, melynek alapján a közterületi állománynak kiemelt figyelmet kell fordítania a külföldi rendszámmal közlekedő, több személyt szállító gépjárművek ellenőrzésére). A rendőrök ezen felül az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése, és 13. §-a alapján jártak el, az igazoltatást az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján fogatosították. Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésébe ütköző intézkedési kötelezettségük fennállását megállapították.

Tekintettel arra, hogy a panaszossal szemben a Btk. 347. §-ának (1) bekezdésében foglalt egyedi azonosító jellel visszaélés büntett gyanúja felmerült, ezért a járőrök – s Bűnügyi Osztály Helyszínelő Alosztály beosztottai által lefolytatott szemlét követően – a panaszost az Rtv. 33. §-ának (1) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint előállították.

A nyomozók a Be. 207. §-ának (1) bekezdésében foglaltak szerint a büntetőeljárás lefolytatásához szükséges szemlét fogatosították, annak végrehajtására a Be. 348. §-ának (3) bekezdése és a Be. 368. §-ának (1) bekezdés a) pontja szerint halaszthatatlan nyomozati cselekményként fogatosította. Annak keretében a Be. 308. §-ának (1) bekezdése és a 363. §-ának (7) bekezdése alapján lefoglalták a rendszámtáblákat.

A szemle lefolytatását a panaszos ruházatát az Rtv. 31. §-ának (1) bekezdése alapján átvizsgálták, majd a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint előállították.

A panaszos a kihallgatása során a gyanúsítást megértette, az ellen a Be. 372. §-ának (1) bekezdésében biztosított joga alapján panaszt terjesztett elő. A gyanúsított kihallgatását követően a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 6. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján - személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásában az érintett arcképmását nyilván kell tartani, ha bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás alá vonták – a panaszost nyilvántartásba vették. A panaszos a nyilvántartásba vételi kötelezettségéről a gyanúsított jegyzőkönyvben tájékoztatást kapott.

A nyilvántartásba vételt követően a panaszossal kapcsolatban a P. város Rendőrkapitányság beosztottai további eljárási cselekményeket nem végeztek. A panaszos a rendőrkapitányság épületéből távozott.

b) A panaszossal szemben rendőri intézkedést fogatosító rendőrök egybehangzó állítása, illetve a rendőri jelentések tartalma szerint a rendőrök a panaszost a felvételt készítésben nem akadályozták meg.

Az elsődleges rendőri intézkedést fogatosító közterületi állomány tagjai a panaszost a felvétel (kép-és hangfelvétel) készítésében nem akadályozták, mindössze arra hívták fel a panaszos

figyelmét, hogy az általa készített felvétel öncélú közzétételéhez nem járulnak hozzá. A panaszos a rendőri közlést követően a telefonját saját elhatározása alapján tette el.

Ezt követően a panaszos a szemle lefolytatását kívánta telefonjával rögzíteni, azonban ezt oly módon tette, hogy az a szemle végrehajtását – fizikailag is – zavarta. Ekkor a szemlét végző bűnügyi technikus tájékoztatta őt, hogy a felvétel készítésével az eljárási cselekmény lefolytatását zavarja és megkérte annak befejezésére.

Annak ellenére, hogy a bűnügyi technikus a panaszost nem a felvételek készítés befejezésére szólította fel, hanem annak a rendőri intézkedést akadályozó módon történő végrehajtásának befejezésére kérte, ő a felvétel készítését saját elhatározásából befejezte és a telefonját eltette.

A P. város Rendőrkapitányság beosztottjai ismerik és következetesen alkalmazzák a Testület, az Alkotmánybíróság, valamint a Kúria rendőri intézkedések dokumentálására vonatkozó állásfoglalásait. Tudomással rendelkeznek arról, hogy a rendőri intézkedések dokumentálása önmagában nem törvénysértő, a felvétel készítését a rendőr nem tilthatja meg és arra további intézkedést sem alapíthat. Ugyanakkor a rendőr nem közszereplő, így hozzájárulása nélkül a róla készült felvétel nyilvánosságra nem hozható. A rendőri intézkedésről készült képfelvétel hozzájárulás nélkül is nyilvánosságra hozható, ha a nyilvánosságra hozatal nem öncélú, vagyis az eset körülményei alapján a jelenkor eseményeiről szóló, vagy a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó tájékoztatásnak, közügyet érintő képi tudósításnak minősül. A nyilvánosságra hozatal jogszerűségét egyedileg kell vizsgálni, az eset összes körülményeit figyelembe véve.

A panaszossal szemben fogatosított rendőri intézkedés során a rendőrök a panaszost a rendőri intézkedésről történő felvétel készítésében nem akadályozták meg.

8) A rendőrség továbbította a Testület részére a panaszossal szemben indult büntetőeljárás anyagát.

a) A nyomozás elrendeléséről szóló feljegyzés szerint 2017. július 25-én a P. város Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya nyomozást rendelt el a panaszossal szemben a Btk. 347. §-ának (1) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő, eltávolítással vagy meghamisítással elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntettének megalapozott gyanúja miatt.

b) A bűnjeljegyzék szerint mind az első, mind a hátsó forgalmi rendszámot a P. város Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Helyszínelő Alosztálya lefoglalta (az akkor még ismeretlen tettes ellen indított bűnügyben).

c) A rendőrség továbbított egy leírást, „Ideiglenes rendszámok” címmel.

Abban az szerepel, hogy az ún. standard ideiglenes rendszámokkal a kiadástól számítva maximum egy hónapig lehet közlekedni. Méretei: megfelelnek az európai szabványnak: az egysoros 520 mm * 110 mm; a kétsoros: 340 mm * 220 mm; motorkerékpár: 210 mm * 143 mm. Formátum; fény visszaverés fehér alapon fekete karakterek, fekete keret; latin betűs írás; kódolás: K-99-99 vagy 99-K-99 vagy 99-99-K (hónapkódok itt): a sorozatszámok növekedési sorrendje: 43-21.

Az ún. export rendszámokkal 14 napig lehet közlekedni Hollandia területén, utána a járművel el kell hagyni véglegesen az országot. Méretei: megfelelnek az európai szabványnak: az egysoros 520 mm * 110 mm; a kétsoros: 340 mm * 220 mm; motorkerékpár: 210 mm * 143 mm. Formátum: fény visszaverés fehér alapon fekete karakterek, fekete keret: latin betűs írás; kódolás: 9KK-K99 (a betűkarakterek által jelölt kódok a rendszámon szereplő sorrendjükben: évkód, hónap kód, nap kód): a sorozatszámok növekedési sorrendje: 1-32.

d) A jegyzőkönyv tanúsága szerint a panaszos gyanúsított kihallgatása 2019. július 24-én 23 óra 45 perckor kezdődött és másnap 0 óra 5 percig tartott.

Az abban szereplő gyanúsítás szerint 2019. július 24-én 21 óra 35 perckor történt intézkedés során megállapítást nyert, hogy a panaszos által vezetett gépkocsira felhelyezett rendszámtáblák kézzel filctollal színezve készültek, melyek így hamisítottak.

A Be. szerinti valamennyi törvényi figyelmeztetés elhangzott a jegyzőkönyv tanúsága szerint, a panaszos vallomást nem tett.

e) A panaszos a gyanúsítás közlése ellen a panaszos panaszt jelentett be. A P. város Járási Ügyészség a panaszt elutasította. A határozat indokolása szerint a nyomozás addigi adatai (rendőri jelentés, bűnjeljegyzék, a jármű rendszámáról készült fényképmelléklet, gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyv) alapján az ügyészség álláspontja szerint megalapozott a gyanú arra vonatkozóan, hogy a panaszos a terhére rótt bűncselekményt elkövette.

f) A rendőrség továbbította a gépjárművel kapcsolatos dokumentumokat, illetve a szemle során készített felvételeket, amelyek részletes ismertetésétől a Testület eltekintett.

III.

A Testületnek elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a sérelmezett események vizsgálatára a hatásköre kiterjed-e.

A Testület hatáskörét az Rtv. szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszt a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek – a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
 - a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás),
- tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Mindebből következik, hogy a Testületnek az idézett jogszabályi előírás alapján nincs hatásköre annak megállapítására, hogy a panaszos magatartásával bűncselekményt valósított-e meg, azt a folyamatban levő eljárásban a bűnügyi hatóság jogosult és kötelezett tisztázni a Btk. és a Be. rendelkezései alapján.

IV.

A panaszos sérelmezte a vele szemben fogantatosított közlekedésrendészeti intézkedést, annak időtartamát, annak során a panaszos számára a felvételt készítés megtiltását, a rendőrök azonosításra vonatkozó kötelezettségének elmulasztását, valamint az előállítását. A panasz szerint a rendőrök nem tettek eleget az azonosításra vonatkozó kötelezettségüknek, továbbá a rendőrök hangneme és bánásmódja is sértő volt. **A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, a VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez, és az XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület a panasz alapján elsőként a panaszos intézkedés alá vonását vizsgálta.

a) A beadvány és a rendőrségi iratok egyezést mutatnak abban, hogy a panaszos gépkocsival közlekedett közúton, amikor is a rendőrök intézkedés alá vonták, és az ellenőrzés során azt észlelték, hogy a forgalmi rendszám nem megfelelő formátumú.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 4. és 10. pontjai szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el, illetve őrzi az államhatárt, megelőzi, felderíti, megszakítja az államhatár jogellenes átlépését, ellátja a hatáskörébe utalt idegenrendészeti és menekültügyi feladatokat, részt vesz a jogellenes bevándorlás megakadályozásában.

A Testület utal továbbá az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdésére, amely szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 44. §-ának (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű

közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

A rendőri és a panaszosi előadás is megegyezik abban, hogy a panaszos külföldi forgalmi rendszámú gépjárművel vett részt a közlekedésben. A panaszbeadványból nem derül ki, de a rendőrségi iratokban szerepel, hogy utasként még két személy tartózkodott a gépkocsiban.

A rendőrök már önmagában az Rtv. 44. §-a alapján jogosultak voltak intézkedés alá vonni a panaszost (függetlenül attól, hogy jogsértést észleltek-e vagy sem). Emellett a Testület utal az Rtv. 30. §-ára, amelynek (1)-(2) bekezdései szerint a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítása, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja. A rendőrség ezen célok elérése érdekében épületet, építményt, helyszínt, csomagot és járművet átvizsgálhat.

A www.police.hu oldalon a rendőrség közzétette, hogy az országos rendőrfőkapitány 2019. március 7-én 0 órától 2019. szeptember 6-án 24 óráig * megye, * megye, * megye és * megye közigazgatási területére vonatkozóan fokozott ellenőrzést rendelt el a jogsértő cselekmények elkövetésének megelőzése, felderítése, illetve megszakítása érdekében. A P. város Rendőrkapitányság vezetője továbbá hivatkozott a * ált. számon, az illegális migrációval kapcsolatban elrendelt fokozott ellenőrzésről szóló határozatra, amely szerint a közterületi állománynak kiemelt figyelmet kell fordítania a külföldi rendszámmal közlekedő, több személyt szállító gépjárművek ellenőrzésére.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a gépjárművel közlekedő panaszos megállítása jogszerűen és indokoltan történt, amellyel nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A panaszbeadvány és a rendőrségi iratok szerint a megállítás során a rendőrök észlelték a gépkocsi külföldi forgalmi rendszámát, illetve azt, hogy az nem megfelelő formátumú.

Ezzel összefüggésben a Testület ismételten hivatkozik az Rtv. fentebb említett 1. §-ának (2) bekezdésére, amelynek 1.a. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: általános nyomozó hatósági jogkört gyakorol, a büntetőeljárásról szóló törvényben meghatározottak szerint végzi a bűncselekmények felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését.

A fenti rendelkezés mellett utal a rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségre, amelyet az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szabályoz. Eszerint: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

Ezt a rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki, hogy a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

A Testület hivatkozik továbbá a rendőrség által is megjelölt, a Btk. XXXIII. Fejezetében, a közbizalom elleni bűncselekmények között szabályozott egyedi azonosító jellel visszaélésre. A Btk. 347. §-ának (1) bekezdése szerinti büntettet követi el az, aki a) egyedi azonosító jelet eltávolít vagy meghamisít, vagy b) olyan dolgot szerez meg, használ fel, vagy olyan dologról rendelkezik, amelynek egyedi azonosító jele hamis, hamisított, vagy amelynek egyedi azonosító jelét eltávolították.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára: ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (jelen esetben: bűncselekmény gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, elmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

Erre a kérdésre a Testület egyértelműen igennel felelt, mivel felmerült annak gyanúja a helyszínen, hogy a panaszos gépkocsijának forgalmi rendszáma nem felel meg az előírásoknak, az nem valódi.

A Testület megítélése szerint a bűncselekmény gyanújának rendőr általi észlelése mindenképpen olyan körülmény, amely – a közrend védelme érdekében, az Rtv. idézett 13. §-a alapján – intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A panaszos megállítást követő, további rendőri intézkedés kezdeményezésével nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

c) A panaszos kifejezetten nem sérelmezte a saját igazoltatását, azonban a Testület azzal összefüggésben az alábbi megállapítást teszi.

Az igazoltatás Rtv. 29. §-ának (1) bekezdésben rögzített szabályai szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A panaszos igazoltatása a fentiek alapján jogszerű és indokolt volt, ami által nem sérült a személyes adatok védelméhez való joga.

d) A Testület megjegyzi, hogy a fenti hivatkozott jogszabályi rendelkezések összeolvasásából kitűnik, hogy az Rtv. 44. §-a alapján a rendőr jogosult valamennyi, a közlekedésben résztvevő járművet közúti ellenőrzés alá vonni és ezen közlekedésrendészeti intézkedés során ellenőrizheti mind a közlekedési rendszabályok megtartását, mind pedig a jármű közlekedésbiztonsági állapotát. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben – tehát akkor is, ha egyébként jogsértésre (pl. bűncselekményre) utaló körülményt nem tapasztal – megilleti. (Míg az Rtv. 29. §-a alapján a rendőri intézkedéshez az szükséges, hogy a rendőr valamilyen jogellenes cselekmény gyanúját észlelje.)

2) A panaszbeadvány szerint sem az elsőként intézkedő járőrök, sem a helyszelők nem tettek eleget az azonosításra vonatkozó kötelezettségüknek az intézkedés kezdetén.

A panasz ezen része vonatkozásában a Testület utal az Rtv. 20. §-ára, amely szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat tovább részletezi. Az 5. § szerint az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelegéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel a fentebb meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A Testület rámutat arra, hogy az Rtv. 20. §-ában rögzített követelmények azért bírnak különös jelentőséggel az intézkedés alá vont személy jogérvényesítési képessége szempontjából, mert csak abban az esetben gyakorolható érdemben a panasztételi jog, ha az intézkedéssel érintett személy az intézkedés okára, alapjára és az intézkedést fogadosító személy kilétére nézve birtokában van a valós és releváns információknak. Ugyanis ezek hiányában nincs azzal tisztában, hogy ki ellen kell benyújtani a panaszt, nem tudja megfelelően megítélni a vele szemben fogadosított intézkedés jogszerűségét és nem tud adott esetben hatékonyan érvelni az intézkedés jogszerűsége ellen sem. Ezeket a szabályokat, amelyek lehetővé teszik az intézkedő rendőr azonosítását, illetve a panaszjog gyakorlását, a Testület gyakorlatában garanciális jelentőségűnek tartja – elsősorban a közhatalom gyakorlásának megfelelő kontrolljára és az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított panaszjogra tekintettel.

A járőrök egyöntetűen úgy nyilatkoztak, hogy az intézkedés megkezdése előtt a napszaknak megfelelően köszöntek, tisztelegtek, közölték nevüket, jelvéyszámukat, szolgálati helyüket, valamint az intézkedés tényét és célját. Jelentéseik szerint továbbá szolgálatukat szolgálati egyenruhában hajtották végre, azon jól látható módon kinn volt a neve, a jelvéyszáma, a rendfokozata és a jelvénye. A P. város Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Helyszínelő Alosztály r. főörzsörmeister nyomozója hasonlóan nyilatkozott az azonosításra (és az intézkedés oka közlésére) vonatkozó kötelezettség teljesítéséről. Amennyiben a panaszos az adataikat fel kívánta volna jegyezni, akkor minden lehetősége meg volt erre. A Megyei Rendőr-főkapitányság r. zászlós bűnügyi technikusa hasonlóan nyilatkozott, illetve jelentésében az szerepel, hogy igazolványa a nyakában volt a rendőrség épületében is, ott is megmutatta azt a panaszosnak, és ismételtén bemutatkozott.

Jelen esetben a panaszbeadvány és a rendőrségi dokumentumokban foglaltak ellentmondásban vannak, amit a Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján nem tudott feloldani, ezért a panasz ezen része tekintetében a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

3) A Testület vizsgálta a panaszos elfogadásának és előállításának jogszerűségét.

A beadvány mindössze az előállítás tényét (és a rendőrök által tanúsított bánásmódot) tartalmazza.

Az Rtv. 33. §-ának (1) és (2) bekezdése taxatív felsorolja az elfogás, illetve az előállítás okait. Valamennyi rendőrségi dokumentumban egyezően az szerepel, hogy az Rtv. 33. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján történt az előállítás. Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek.

A megjelölt előállítási ok esetében a rendőrnek nincs mérlegelési lehetősége: tettenérés esetén kötelező jelleggel írja elő az intézkedés alá vont elfogását, illetve előállítását.

A szándékos bűncselekmény elkövetésén történő tettenérés elfogási, előállítási okával kapcsolatban a Testület az alábbiakat rögzíti. Sem az Rtv., sem a büntető anyagi, illetve eljárási szabályok nem tartalmazzák a „tettenérés” meghatározását, ugyanakkor az kizárólag bűncselekmény elkövetési magatartásának tanúsítása közbeni lelepleződését jelenti. A bírói gyakorlat alapján elmondható, hogy „tettenérésnek” az az eset minősül, ha az elkövető részben vagy egészben szemtanú jelenlétében viszi véghez a cselekményt, és közben vagy közvetlenül a végrehajtás után a szemtanú vagy az ő felhívására más személy a helyszínen vagy nyomon üldözés, menekülés során fogja el az elkövetőt anélkül, hogy szem elől tévesztette volna [EBH 2006/1496.]. A „tettenérés” feltételezi a bűncselekmény észlelését; és ahhoz képest a cselekményt éppen elkövetőnek, az éppen eltávozó elkövetőnek, és az eltávozó elkövető üldözésből való elfogását, ekként visszatartását. „Tettenérés” alatt értendő, ha a cselekmény az adott személy – a tettenérő – szeme láttára, észlelése mellett történik; olyan fizikai közelségben, amikor reális lehetősége van az elkövetéshez férni, az elkövetőt elérni, az elkövető után eredni. Mindez a forró nyom, az idővesztés nélküli üldözés lehetősége; és éppen ezen alapul a társadalmi elismertsége. (EBH 2013. B.13.). Az elkövetés időpontjában hatályos Be. kommentárja szerint tettenérésnek minősül, ha az elkövető a cselekményt szemtanú jelenlétében hajtja végre, és őt a szemtanú elfogja, úgyszintén az is, ha az elkövetőt akár a szemtanú, akár a szemtanú felhívása, vagy más körülmény (pl. riasztó észlelése) alapján a szemtanútól különböző személy üldözés során elfogja [Jakucs Tamás (szerk.): Kommentár a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényhez, 262. oldal].

A „tettenérés” megállapításához tehát szükséges egyfajta folyamatosság (megszakítás nélküliség), amely a cselekmény elkövetését az elfogással összekapcsolja. Ezért abban az esetben is, ha az Rtv. tettenérés fogalmát nem csupán a hatóság általi észlelés alapján induló intézkedésekre szorítjuk, szükséges, hogy a tetten ért személy mozgását, cselekvését – akár a szemtanú, akár az értesítésre megjelenő rendőrök – végig kövessék a cselekmény elkövetésétől kezdve. Másrészt szükségszerű eleme, hogy annak keretében sor kerüljön az elkövető fizikai ráhatással történő üldözésére, elfogására, visszatartására. Amennyiben az elkövető fentiek szerint leírt nyomon követhetősége megszakad, vagy ha vele szemben nem kerül sor – jellemzően fizikai ráhatással – üldözésre (elfogásra, visszatartásra), úgy tettenérésről nem beszélhetünk.

Jelen esetben a Btk. 347. §-ának (1) bekezdés a) pontja szerinti, meghamisítással elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntetnének gyanúja merült fel. A Testület tekintettel volt arra a körülményre is (amit a r. főtörzsörmester nyomozó nyilatkozata tartalmaz), hogy a panaszos elismerte a helyszínen a rendszámok készítését, és elmondása szerint a műanyag lap sarkait lekerekítette, hogy az a rendszámtartóba beleférjen, illetőleg a betűket és a számokat filctollal rajzolta meg). A Testület, anélkül, hogy panaszos cselekményét megítélné, és minősítené – hiszen az hatáskörén kívül esik – úgy értékelte, hogy a rendőrök az elsődlegesen

rendelkezésekre álló adatok alapján indokoltan döntöttek a panaszos elfogásáról, és azt követő előállításáról.

A Testület megítélése szerint a panaszos elfogása és azt követő előállítása jogszerűen és indokoltan történt, amellyel a panaszos személyi szabadsághoz való jogát jogszerűen korlátozta a rendőrség.

b) A panaszos állítása szerint másfél órát várakoztatták a panaszost a helyszínen, ezért vizsgálta a Testület az előállítás időtartamát is.

Az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) és (4) bekezdése rendelkezik az előállítás időtartamáról. Az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart. Ha az előállítás időtartamának az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerinti meghosszabbítása válik szükségessé, ennek tényét és időtartamát a fogvatartottal – a személyi szabadság korlátozása 8. órájának lejártát megelőzően – szóban közölni kell, és a meghosszabbítás tényét, okát, időtartamát, illetve annak közlését az előállításról készített jelentésben, valamint az előállítás időtartamáról kiállított igazoláson, az engedélyezésre jogosult vezető aláírásával együtt fel kell tüntetni.

Az Rtv. említett rendelkezése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként határozza meg a 8 órás időtartamot, amit indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órával hosszabbítani lehet. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdésében meghatározott arányossági követelmény is (a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával).

Az annak időtartamáról szóló igazolás szerint a panaszos előállítása 2019. július 24-én 21 óra 35 perctől 23 óra 50 percig tartott, azaz annak időtartama 2 óra 15 perc volt. Ezen idő alatt történtek meg az elsődleges intézkedések, továbbá az arról szóló jegyzőkönyv tanúsága szerint a szemlebizottság 22 óra 5 perckor érkezett a helyszínre, a szemle 22 óra 48 percig tartott. Ezt követően történtek meg az adminisztrációs feladatok a rendőrség épületében. A gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv tanúsága szerint a panaszos kihallgatása 2019. július 24-én 23 óra 45 perckor kezdődött meg és másnap 0 óra 5 percig tartott. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Testület megállapította, hogy az előállítás nem a 23 óra 50 percig tartott: azt követően is rendelkezésre kellett állnia ugyanis a panaszosnak, mivel a kihallgatását fogyanatosítani kellett a tényállás mielőbbi tisztázása érdekében (, azt követően pedig a bünygyi nyilvántartásba vétele is megtörtént). Arról sincs adat továbbá, hogy 23 óra 50 percet követően a panaszos szabadon mozoghatott, illetve nem döntött a rendőrség arról sem, hogy a panaszos szabadon bocsátása mellett öt későbbi időpontban történő kihallgatásra idézik be. Arra vonatkozóan továbbá nincs adat, hogy a panaszos őrizetbe vételét elrendelte a bünygyi hatóság. Mindezek alapján a Testület úgy értékelte, hogy valójában a panaszos kihallgatását is az előállítása időtartama alatt fogyanatosították.

A Testület – figyelemmel a panaszos személyét is érintő eljárási cselekmények foganatosítására, valamint a rendőrök azon egybehangzó állítására, miszerint a panaszos folyamatosan akadályozta az eljárás menetét azzal, hogy mindenbe belekötött, a tájékoztatásokra nem figyelt – az előállítás időtartamát nem találta aránytalannak.

Összefoglalóan a Testület álláspontja szerint a panaszos előállításának jogalapja az Rtv. 33. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján a vizsgált ügyben fennállt, az előállítás indokolt, jogszerű és arányos volt, amellyel a rendőrség jogszerűen korlátozta a panaszos személyes szabadsághoz való jogát.

4) A panaszbeadvány és a rendőrség állítása megegyezik abban, hogy a panaszos videofelvételt akart készíteni a rendőri intézkedésről. A panaszos szerint a négy rendőr a helyszínen körbeállta őt megfélemlítő módon és megakadályozták abban.

a) A járőrök aznapi jelentése a panasz ezen részét illetően azt tartalmazza, hogy a panaszos a telefonjával elkezdett videofelvételt készíteni a rendőrökről (mind a négy rendőrrel, ezért többször, nyomtatékosan felhívták a figyelmét: egyikük sem adott engedélyt, illetve tájékoztatták: amennyiben a tudtuk és beleegyezésük nélkül azok felkerülnek a világhálóra, jogi lépéseket fognak tenni. Ezt követően a panaszos elrakta a telefont. A r. főtörzsrőrmester nyomozó úgy nyilatkozott, hogy a panaszos folyamatosan akadályozta a szemle foganatosítását (vitatkozott, hangoskodott), majd telefonált és felvételeket készített. A r. zászlós bűnügyi technikus jelentésében szintén arról számolt be, hogy a panaszos zavarta a rendőri intézkedést, oly módon is, hogy telefonjával felvételt próbált készíteni. Emellett a rendőr arca elé nyomta a telefont. Amikor a rendőrök megkérték, hogy hagyja abba, a panaszos eleget tett a kérésnek.

A rendőrök ugyanakkor egyöntetűen úgy nyilatkoztak (a P. város Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele szerint), hogy a panaszost nem akadályozták meg a felvételkészítésben, csak arra hívták fel a figyelmét, hogy a felvétel öncélú közzétételéhez nem járulnak hozzá. A rendőri közlést követően, önként tette el telefonját a panaszos. Később a panaszos a szemle folytatását fizikailag is zavarta a felvételkészítéssel, ekkor a r. zászlós tájékoztatta őt, hogy az eljárási cselekmény lefolytatását zavarja. Nem a felvételkészítés, hanem annak akadályozó módon történő végrehajtása befejezésére kérte, amit saját elhatározásból befejezett és telefonját eltette. A r. ezredes tájékoztatást adott a Testületnek arról, hogy ismerik és alkalmazzák a Testület, az Alkotmánybíróság és a Kúria vonatkozó állásfoglalásait.

A panasz ezen része vonatkozásában a Testület az alábbiakra hívja fel a figyelmet. Az Rtv. fentebb hivatkozott 20. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A (2) bekezdés szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. A (3) bekezdés értelmében a rendőr köteles szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti, az intézkedés megkezdése előtt, ha veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – felmutatni.

Ezek a rendelkezések biztosítják azt, hogy a rendőrt intézkedése során – neve, azonosító száma, szolgálati igazolványa illetve azonosító jelvénye alapján – kétséget kizáró módon azonosítani lehessen.

A Kúria 1/2012. BKMPJE számú jogegységi határozata szerint azon kérdést, miszerint a közterületen intézkedést végrehajtó rendőr egyedileg azonosítható, felismerhető képmása nyilvánosságra hozható-e, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 80. §-a alapján kell megítélni a következők szerint „(1) A személyhez fűződő jogok megsértését jelenti a más képmásával vagy hangfelvételével kapcsolatos bármiféle visszaélés. (2) Képmás vagy hangfelvétel nyilvánosságra hozatalához – a nyilvános közszereplés kivételével – az érintett személy hozzájárulása szükséges.” Ez alapján a Kúria a közszereplést értelmezve megállapította, hogy bár a rendőri munkavégzés közhatalom-gyakorlásnak minősül, az a rendőri intézkedés tartalmától függetlenül nem tekinthető közszereplésnek. A közterületen intézkedő rendőr képmásának felhasználására ezért csak hozzájárulásával lehetséges. A szóba jöhető egyéb törvények [az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.), az elmúlt rendszer titkosszolgálati tevékenységének feltárásáról és az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára létrehozásáról szóló 2003. évi III. törvény, valamint az Rtv.] sem tartalmaztak olyan rendelkezéseket, amelyek a régi Ptk. főszabálya alóli kivételként megengedték volna a rendőr képmásának engedély nélküli felhasználását.

A képmáshoz és hangfelvételhez való jog a jelenleg hatályban levő, a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényben (továbbiakban: új Ptk.) nevesített személyiségi jog. Az új Ptk. 2:48. § (1) bekezdése szerint – a régi Ptk.-val ellentétben – nemcsak képmás vagy hangfelvétel nyilvánosságra hozatala esetén írja elő az érintett személy hozzájárulását, hanem annak elkészítéséhez és felhasználásához is.

A Kúria 1/2015. BKMPJE számú jogegységi határozatával hatályon kívül helyezte az 1/2012. BKMPJE számú jogegységi határozatát. Külön jogegységi indítványra azért volt szükség, mert az 1/2012. BKMPJE számú jogegységi határozatot a Kúria Polgári Kollégiuma hatáskör hiányában korábban nem vizsgálhatta az új Ptk. alapján elbírálandó ügyekben irányadó elvi iránymutatásokról szóló polgári jogi jogegységi határozata előkészítése során. A vizsgálat azonban szükséges volt, figyelemmel az új Ptk. személyiségi jogi rendelkezéseire, valamint arra, hogy folyamatban lehetnek még olyan eljárások, amelyekben ezt a jogegységi határozatot alkalmazni kellene. A jogegységi indítvány kitért az Alkotmánybíróság 28/2014. (IX. 29.) AB határozatára is (a továbbiakban: Abh.), amellyel az Alkotmánybíróság éppen az 1/2012. BKMPJE számú jogegységi határozatban foglaltakkal azonos joggyakorlaton alapuló döntést semmisített meg. A jogegységi tanács elnöke beszerezte a legfőbb ügyész nyilatkozatát, amely azt „hangsúlyozta, hogy a nyilvánosság előtt folytatott munkavégzés önmagában nem minősül a régi Ptk. 80. § (2) bekezdése szerinti közszereplésnek. Ahhoz többlettényállási elemre, a közhatalmi tevékenység ellenőrizhetőségéhez fűződő érdek megállapíthatóságára van szükség. A közéletet befolyásoló és közérdeklődésre számot tartó események minősíthetők olyan többletelemnek, amelyek a konkrét esetekben indokolhatják a közhatalmat gyakorló személy kép- és hangfelvételhez fűződő személyiségi jogainak korlátozhatóságát. A legfőbb ügyész nyilatkozatában kitért arra is, hogy a közéleti szereplés, a közszereplő, a közhatalmat gyakorló személy törvényi meghatározásának hiánya számos jogértelmezési vitát vethet fel. A legfőbb ügyész álláspontja értelmében ennek elkerülését szolgálná az új Ptk. megfelelő módosítása.”

A jogegységi tanács elnöke a jogegységi indítvánnyal kapcsolatosan a jogtudomány képviselőinek véleménye mellett beszerezte a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnökének (a továbbiakban: NAIH elnöke) véleményét. „A jogtudomány képviselői a rendőri képmás rögzítésének és nyilvánosságra hozatalának megítélését tényálláshoz kötötten

javasolták elbírálni a konkrét ügyekben. A NAIH elnöke szerint a rendőr nyilvánosság előtti intézkedése nem tekinthető közszereplésnek. Következésképpen a róla készült képfelvétel adat, amelynek nyilvánosságra hozatalához - törvényi szabályozás hiányában - a rendőr hozzájárulása szükséges. A NAIH elnöke törvényi szinten is rögzítendőnek ítélte a közhatalmat gyakorló rendőr képmásának nyilvánosságra hozhatóságát”.

A Kúriának az 1/2012. BKMPJE hatályon kívül helyezéséről döntő jogegységi tanácsa az Abh. ismeretében is helytállóan ítélte azt a megfogalmazást, hogy a közhatalom birtokában történő feladatteljesítés önmagában nem teszi a rendőrt közszereplővé. Megállapította ugyanakkor, hogy a vizsgált jogegységi határozatnak „a közszereplő fogalom meghatározására összpontosító indokolása nem vizsgálta a rendőr meghatározott helyzethez kötött intézkedésének, fellépésének hatását a rendőr képmáshoz fűződő személyiségi jogaira nézve és nem értékelte annak alkotmányos összefüggéseit sem. [...] Az 1/2012. BKMPJE számú jogegységi határozat régi Ptk. rendelkezéseire fűzött, az ott alkalmazott fogalmakhoz kötött magánjogi természetű értékelése és az Abh. helyzethez kötött, alapjogi megközelítése közötti ellentmondás önmagában az 1/2012. BKMPJE számú jogegységi határozat hatályon kívül helyezésével nem oldható fel.”

A jogi szabályozás változására és Abh.-ban foglaltakra tekintettel a Kúria kollégiumainak együttes ülése, mint jogegységi tanács hatályon kívül helyezte a vizsgált jogegységi határozatot „teret engedve az új Ptk. rendelkezéseire fűződő bírói gyakorlat formálódásának”.

A Rendészet és emberi jogok c. folyóirat 2013/3. számában megjelent Dr. Féja András írása az „Adatkezelés, adatvédelem összefüggései a panaszeljárában” címmel. A szerző utal a Legfelsőbb Bíróság BH1985.57. szám alatt közzétett eseti döntésben adott iránymutatásra, miszerint a „hangfelvételnek a bírósági vagy szabálysértési eljárásban bizonyítékként való előterjesztése felhasználásnak - nyilvánosságra hozatalnak – minősül és a felhasználás tényének megállapítása szempontjából közömbös az, hogy a hangfelvétel készítése a személyiségi jog megsértésével vagy ilyen jogsértés nélkül történt. Az igazság érvényesülésének biztosítása közérdek és a bizonyítás ezt a célt szolgálja. Nem lehet ezért a hangfelvétel felhasználását visszaélésnek tekinteni, ha ez a hangfelvétel felhasználójával szemben elkövetett jogsértéssel kapcsolatos bizonyítás érdekében történik.”

A Testület a fentebb hivatkozott alkotmánybírói határozat, valamint jogszabályok figyelembe vétele mellett a következő megállapításokat teszi.

A rendőrök feladatuk során közhatalmat gyakorló személyként járnak el. A közhatalmi tevékenység ellenőrzésének, a rendőri intézkedések jogszerűségének/jogszerűtlenségének megállapításának legkézenfekvőbb módja, – mely kétséget kizáróan bizonyíthatja az intézkedés jogszerűségét – az intézkedésről kép- és/vagy hangfelvétel készítése. A rendőri munkáról készült tájékoztatás azonban az intézkedést végrehajtó személyek felismerhető, egyedileg beazonosítható képmásának bemutatása nélkül is megvalósítható. A Testület álláspontja szerint a rendőri intézkedésről készült olyan felvételek engedély nélküli nyilvánosságra hozatala, melyeken a rendőrök képmása beazonosítható módon szerepel, valóban sértheti a rendőr személyiségi jogát. Nem történik azonban jogsértés akkor, ha az állampolgárok az intézkedésről készült felvételt hivatalos eljárások (polgári-, büntető-, szabálysértési- vagy akár panasz eljárás) során használják fel a jogsértés bizonyítása céljából.

A Testület következetes gyakorlata szerint a panaszos által csatolt hang- vagy videofelvétel, illetve képfelvételek bizonyító erővel rendelkeznek, azokat a Testület a vizsgálata során minden esetben felhasználja. Ahogy a fentebb említett Legfelsőbb Bírósági eseti döntés is kimondta,

hivatalos eljárásban a felvételek bizonyítékként történő felhasználása során közömbös, hogy személyiségi jog megsértésével készültek-e. A többről a kevesebbre következtetés elve értelmében, ha a jogsértés bizonyítása céljából felhasználható egy felvétel, annak elkészítése sem tiltható meg. A Testület véleménye szerint továbbá ahhoz, hogy a panaszos vélt vagy valós jogsérelmét bármilyen hivatalos eljárásban – jelen esetben a panaszeljáráásban – bizonyítani tudja, a legtöbb esetben elengedhetetlen magáról az intézkedésről kép- és/vagy hangfelvétel készítése. Ennek értelmében a Testület megítélése szerint a rendőri intézkedésről minden esetben készíthető kép- és/vagy hangfelvétel – amennyiben az érintett rendőr ehhez nem járul hozzá – a rendőr képmásának megjelenítése nélkül [ld. a Testület 167/2019. (VI. 13.) számú állásfoglalását].

b) A Testület a fentiek mellett utal az Rtv. 13. §-ának (3) bekezdésére: ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell. Emellett hivatkozik a Szolgálati Szabályzat 5. §-ának (4) bekezdésére, amely szerint a rendőri intézkedés során úgy kell eljárni, hogy a rendőr megelőzze megtámadását, lefegyverzését, továbbá akadályozza meg, hogy a figyelmét a szolgálati tevékenységtől elvonják vagy lekötöttségét jogellenes cselekmény elkövetésére használják fel.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Testület nem tudott abban a kérdésben állást foglalni, hogy a panaszos akadályozta-e valóban a helyszíni rendőri intézkedés (szemle) fogantatását, mert ebben az esetben jogszerűen hívták fel a felvételt készítés akadálysértő módjának abbahagyására a rendőrök. Ebből következően abban sem tudott állást foglalni, hogy a rendőrök a felvételt készítésre vagy annak akadálysértő jellegének megszüntetésére kérték meg. **A Testület a bizonyítékok alapján arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem állapítható meg a panaszrész vonatkozásában.**

5) A panaszos sérelmezte a rendőri hangnemet és bánásmódot. Állítása szerint a rendőrök azt közölték, hogy „láttunk már sok mindent”, illetve a biztosítási papír vonatkozásában megjegyezték, hogy „ilyet mi is tudunk nyomtatni”. A szemlét végző rendőrök nevettek a rendszámtábla láttán, illetve „drogosnak” nevezték. A helyszínen és a rendőrség épületében is fenyegetve érezte magát a panaszos.

Az elsődleges (aznapi) jelentés azt tartalmazza, hogy a panaszos vitatkozott a rendőrökkel, intézkedés közben telefonálgatott. A bűnügyi technikus próbálta megnyugtatóan a panaszost, ezért beszélgetett vele, hogy milyen az élet Hollandiában, illetve a kábítószer-fogyasztásról kérdezte. Nem nevezte senki a panaszost „drogosnak”, ennek ellenére a panaszos ezt gyanúsításnak gondolta, és kiabálni kezdett emiatt. A rendőrök utólagos jelentéseikben mind arról számolnak be, hogy nyugodt, normális hangnemben beszéltek a panaszossal, aki ezzel szemben hergelte magát, indulatos volt a rendőri intézkedés során. Valamennyi rendőr úgy nyilatkozott, hogy a kábítószer szóba került, de csak beszélgetés szintjén, nem gyanúsították meg a panaszost. Olyan nem hangzott el, hogy a panaszos „rajzolta” a rendszámot, az egyik járőr ugyanakkor azt nyilatkozta, hogy a „láttunk mi már sok mindent”, illetve az „ilyet mi is tudunk rajzolni” mondatok elhangzottak, amivel a több mint tíz éves szakmai tapasztalataira utalt. A panaszos gyanúsított kihallgatásának időtartama alatt sem nevezte senki őt „drogosnak”, és nem lépett fel senki fenyegető módon vele szemben.

A panasz ezen része tekintetében a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatára: a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a

Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie”. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a fentiekén túlmenően utal a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakra, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A rendőri hangnem tekintetében a Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján úgy foglalt állást, hogy a rendőrök által is elismerten elhangzott mondatok nem lépték túl azt a mértéket, amivel a panaszos emberi méltósághoz való jogát megsértették volna. A panaszbeadványban szereplő mondat és kifejezés elhangzása tekintetében nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján.

A Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a rendőri bánásmód és hangnem tekintetében, ezért a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

V.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján jelen ügyben azt a megállapítást tette, hogy a rendőrök jogszerűen vonták intézkedés alá a panaszost és gépjárművét, amellyel nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga. Annak során a panaszos elfogása és azt követő előállítása jogszerűen, indokoltan, továbbá az arányosság elvének szem előtt tartásával történt, így a rendőrség jogszerűen korlátozta a személyi szabadsághoz való jogát. A Testület ugyanakkor az egymásnak ellentmondó bizonyítékok miatt nem tudott megnyugtatóan állást foglalni az azonosításra vonatkozó kötelezettség, a felvételkészítés megtiltása, továbbá a rendőri hangnem és

bánásmód vonatkozásában. Utóbbiak miatt a panaszos tisztességes eljáráshoz és emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható.

A fentiek miatt a Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogantató szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2019. október 29.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület